

ved de uforudsete andre Udgifter, og det kan gerne være, at denne Konto bør affattes noget anderledes — det skal jeg ikke sige noget imod — og Budgettet gøres noget større. Jeg vil tillade mig at hævde — og den ærede Ordfører har heller ikke modsaet det — at den vedkommende Konto er ikke misbrugt (Ordføreren [Meergaard]: Nej, det siger jeg heller ikke). Nej, det ved jeg nok; men jeg maa lægge Bægt paa, at jeg har Ret til at sige det. Der kan ganske vist være Udgifter, med Hensyn til hvilke det kan være tvivlsomt, om man har tænkt sig, at de skulde afholdes, men man har efter min Mening været nødt til at afholde disse Udgifter. — Under Nr. 59 i Betænkningen har det ærede Udvalg forbeholdt sig sin Stilling til den foreslaaede Medsættelse paa 3,000 Kr. af det til Udgifter i Anledning af de paa Sverige og Norge fra Frederikshavn forende private Dampstibe tidligere bevilgede Beløb. Man kunde nu mene, at naar man igen bevilgede disse 3,000 Kr., var alt i Orden, men det er langt fra Tilfældet. Disse 3,000 Kr. betyder kun, at Kontrakten er opsagt af det vedkommende Dampstibsselskab, og at dette ikke vil vedblive at sejle, fordi Sejladsen giver det Understud. De ville vistnok forlange Subvention for at vedblive at besejle denne Route, men jeg antager ikke, den er betydelig, og jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det vil være urigtigt at opgive denne Route. Jeg skal sørge for at faa dette Spørgsmaal bevaret, og at det kan blive undersøgt, hvor meget der behøves. Men efter en Meddelelse, som jeg netop i Dag — eller maaske det var i Gaar — har faaet, vil det vistnok være nødvendigt meget hurtigt at tage Stilling til dette Spørgsmaal med Hensyn til de udenlandske Forhold. Det vedrører jo Trafikken Syd paa, og jeg tror, det er nødvendigt, at man hurtigt siger, hvad man vil, og hvad man ikke vil. Foruden de Grunde, som den ærede Ordfører nævnte til at sørge for, at man vedbliver med Farten paa Gøteborg fra Frederikshavn, skal jeg nævne en, og det er Hensynet til Fiskeriet. Det er vistnok den mest fremspringende Grund, der i det hele taget findes til at opretholde denne Fart. — I Anledning af den opførte Indtægt af Forpagtningsafgiften for Ringe-Jaaborg Banen spurgte den ærede Ordfører om, hvorledes min Opfattelse var med Hensyn til den fremtidige Afgift for Ringe-Nyborg Banen. Jeg kan tilføje, at med Hensyn til Ringe-Jaaborg Banen er jo Forholdet det, at indtil 1900 er Forpagtningsafgiften i Loven af 16de Juni 1879 for Ringe-Jaaborg Banen fastsaaet til 3 pCt. af vedkommende Anlægsjum.

Dette Forhold maa altsaa blive bestaaende, medmindre man ved Lov gør en Forandring deri. I Loven af 8de Maj i Fjor om Nyborg-Ringe Banen er Reglen den, at der svares 2 pCt. obligatorisk og indtil 3 pCt., forudsat at denne 3dje pCt. indkommer. Jeg vilde ganske vist finde det naturligt og rigtigt, at man fik samme Regel for begge Baner fra Aar 1900, og jeg kan tilføje, at det Selskab, som har tænkt paa at overtage Driften af Nyborg-Ringe Banen, og som man har ønsket skulde overtage den, ogsaa har foreslaaet og forudsat, at man fra Aar 1900 vilde komme til samme Regel for begge Banestækninger. Det skulde da være den i den sidst af Rigsdagen vedtagne Lov af 8de Maj i Fjor fastsatte Regel, nemlig 2 pCt. og indtil 3 pCt. — 2 pCt. forpligtet og indtil 3 pCt., for saa vidt de kom ind. Det er ogsaa det Standpunkt, man nærmest vil indtage i denne Sag. Indtil videre passerer, ser jeg altsaa saaledes paa det, at Administrationen, naar den kan, ordner dette Forhold — og det kan den Aar 1900 — saaledes, at den etablerer Reglen i Loven af 8de Maj i Fjor paa begge Banestækninger. Jeg anser det i øvrigt ikke for nyttigt eller heldigt at fordybe mig i alle disse Enkeltheder paa Jernbanebudgettet; jeg forbeholder mig at komme ind derpaa ved tredje Behandling, hvis det skulde være nødvendigt.

Paa Postvæsenets Budget har man foreslaaet en ubetydelig Medsættelse under Vædringsforslag Nr. 50, som jeg ikke skal indvende noget imod. Dernæst har man under Nr. 51 nægtet Forhøjelse af Provinspostbudenens Begyndelsesløn, og det samme har man gjort for Telegrafbudenens Vedkommende. Den ærede Ordfører motiverede det der hen, at der ikke skulde være Tale om nogen endelig Nægtelse, der var kun Tale om en Udsettelse, idet man fandt det naturligt, at Forholdet omordnedes paa Lønningslovene. Jeg kan tilføje, at det maatte vel delvis ogsaa være paa Kontorholdslovene, thi paa Telegrafvæsenets Lønningslov omtales Telegrafbudenens Forhold slet ikke, og for Postvæsenets Lønningslov gælder det samme. Derimod kan det nok siges, at der staar noget om det paa Kontorholdslovene. For Ministeren har det derfor været højt naturligt at foreslaa Forholdet ordnet paa Finansloven. Jeg skal imidlertid ikke gøre Indvendinger i saa Henseende, forudsat at man vil ordne det paa de andre Love, og forudsat at jeg kan faa den samme Bevilling paa de særlige Love som paa Finansloven. Men jeg er ikke uden Betænknelighed ved det, thi efter min Erfaring gaar det nok saa sikkert og godt paa Finansloven. Der har